

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῇ ἑξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Σήμερον πρῶτ', πρῶτ'. . . — 'Επιστράτευσις τοῦ στρατοῦ. — "Α! Κύριε Τρικούπη. — Φροῦ-Φροῦ. — Πολιτικὴ τοῦ λαοῦ. — 'Ιταλικά παραμῦθια (ὁ Μπαλωματῆς, ἡ κλεμμένη κόττα). — Συγκοινωνία (ποίημα). — Θέατρον «Ὀρφεὺς» — Φρέσκα-Φρέσκα. — Μετ' ἀγαλλιάσεως. . . — Νουσταλγία (ποίημα). — ΝΙΝΑ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΡΩΙ ΠΡΩΙ

ὁ διευθυντὴς τοῦ **Μὴ χάνεσαι** παραλαβὼν ὡς ἰδιαιτέρον τοῦ γραμματέα τὸν **Μάριον** ἀνεχώρησε πανηγυρικῶς εἰς περιόδειαν μέχρι Κερκύρας, μαθὼν ὅτι τὸ ἑσπέρας ἐπρόκειτο νὰ παρασταθῇ ἐν τῷ 'Απόλλωνι ὁ 'Οθέλλος. Κατέλιπε δὲ ἀντιβασίλειαν, ἥτις θὰ διευθύνῃ τὴν ἐφημερίδα τοῦ μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του, συγκειμένην ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τῆς συντροφιάς, τοῦ **Σφιγγὸς** διὰ τὸ πολιτικὸν μέρος, τῆς **Ἀράχνης** διὰ τὸ φιλολογικόν, τοῦ **Blowitz** ὡς διευθυντοῦ τῆς μεγάλης ἀλαταποθήκης τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** καὶ τοῦ **De Cok** ὡς εἰσηγητοῦ τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας τῶν ἀστέρων καὶ τῶν καρδιῶν, τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς εὐφύας. Ἡ ἀντιβασίλειά ἀπὸ τῆς σήμερον ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της καὶ τὴν ἑσπέραν σήμερον ἐν Φαλήρῳ θὰ συνέλθῃ ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ **de Cok** χωρὶς ὅμως καὶ τὰ λοιπὰ μέλη νὰ ἐννοοῦσι οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἀπολέσωσι τὴν ὑψηλὴν ταύτην τιμὴν τοῦ προέδρου.

Η ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Πρῶτ' πρῶτ' τὴν πέμπτην ἡ Ὥρα δίκην σάλπιγγος ὑπουργικῆς ἐκήρυξεν, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπρόκειτο νὰ ἐκδοθῶσι τέλος πάντων τὰ πρὸ τῶν ἡμερῶν ἀναμενόμενα διατάγματα περὶ συγκαλέσεως τῆς βουλῆς καὶ ἐπιστρατεύσεως τοῦ στρατοῦ.

Τφόντι περὶ τὴν 8 ὥραν, ὡς προανάκρουσμα τῆς πολέμικης προπαρασκευῆς, ἐκυκλοφόρει φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως περιέχον τὸ διάταγμα τῆς συγκαλέσεως τῆς βουλῆς, ὡσὰν οἱ βουλευταὶ νὰ ἦσαν οἱ ἐπίλεκτοι, περὶ δὲ τὸ

ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐδημοσιεύθη ἕτερον φύλλον περιέχον τὸ περὶ ἐπιστρατεύσεως τοῦ στρατοῦ διάταγμα.

Ὡς μουσικὴ πολυόργανος καὶ ἡδύλαλος καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἐπομένην ἀκόμη ἡμέραν ἀντῆχει τὸ ἀναγινωσκόμενον πολυσύνθετον διάταγμα. Ὁ πλέον εὐφάνταστος νοῦς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν προσεπάθει νὰ παραστήσῃ ἐνώπιόν του ζωντανὰ τὰ διάφορα στρατιωτικὰ σώματα, τὰ κατέτασεν ὡς ἐπιτήδειος στρατηγὸς εἰς φάλαγγας, τάγματα καὶ λόχους, τὰ διήρει μετὰ τέχνης εἰς πεζικόν, ἵππικόν, πυροβολικόν καὶ μηχανικόν καὶ ἀριθμῶν εἶτα τοὺς καλουμένους ἀνδρας διελογίζετο : **ἐξήκοντα χιλιάδες ἑλληνικοῦ στρατοῦ !**

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ Ἑλλάς ἀνεκνήρυσθη ἐλεύθερον κράτος, πρῶτην φ' ἂν σήμερον ἡθιάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ καλέσῃ ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐξήκοντα χιλιάδας λαοῦ, τὸ ἄνθος τῆς νεότητός της καὶ τῆς ἀνδρικῆς τῆς ἡλικίας.

Εἰς τὰ ἔθνη ὁ πόλεμος εἶναι πανήγυρις. Ἡ τιμὴ ἡ ἐθνικὴ ἀγεί χορὸν, εἰς ὃν καλοῦνται νὰ μετάρχωσι πάντες οἱ ἐπίτιμοι πολῖται, οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι τὸ ὄνομα τοῦ ἔθνους των. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἦναι μέγας ὁ λόγος ὁ καλῶν τὴν νεότητα εἰς τὸν θάνατον. Διότι ἡ ἐπιστράτευσις, ὅσον σχολαστικὴ καὶ ἂν ἦναι ὡς λέξις, δὲν σημαίνει ἄλλο ἢ τὸ ἐξῆς : Προορίζω 60,000 λαοῦ εἰς θάνατον ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Ἀλλὰ δικαί, ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις προΐδουσα τὴν ἑκτακτον ἀνάγκην ἐξέφωνε τὸν τελευταῖον τῆς τιμῆς λόγον, διὰτὶ ὁ λόγος αὐτὸς ἀκατανόητος κυλίστα εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηναίων, κτυπῶν ἐδῶ κ' ἐκεῖ κατὰ τῶν μαρμαρίνων γωνιῶν ὡς κεν' χαλκίνην λάγνος, διὰτὶ ἀποκρούεται παρὰ τοῦ λαοῦ, μένοντος ψυχροῦ θεατοῦ ἐνώπιον τῆς υπερτάτης συγκινήσεως, ἣν ἡ κυβέρνησις αἰσθάνεται ; Ποῦ εἶναι τὰ στόματα ἐκεῖνα, ἅτινα ἐδοξολογοῦν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν τῷ ναῶ τῆς μητροπόλεως, ἅτινα ἐζητωκραύαζον ὑπὲρ τῶν μεγάλων δυνάμεων, ποῦ εἶναι σήμερον νὰ διαρράγῃ εἰς ἀναφωνήσεις καὶ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους των, ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς των

τιμῆς; Ποῦ εἶναι τὰ βεγγαλικά, ἅτινα ἐκάησαν ἐν χαρᾷ, ὅτε τυπικὸν ἐγγράφον ἐκοινοποιεῖτο πρὸς τὴν κυβερνήσιν, ποῦ εἶναι νὰ συνοδεύσῃσι τῶρα φαιδρότερα τῶν οὐρανίων ἄστρων τὴν ὑψηλὴν ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ τόπου τῶν; Ποῦ εἶναι ὅλα τὰ βεβακχευμένα ἐκεῖνα πληθὴ νὰ δείξωσιν, ὅτι συμμερίζονται τὴν πράξιν ταύτην τῶν κυβερνῶντων;

Θλιβερά σιωπὴ παρεκκολούθησε τὸ διάταγμα τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ ἡ λήθῃ ἐτοιμάζεται νὰ τὸ καλύψῃ ὑπὸ τὸν παγερὸν τάφον της. Ἀλλ' οὕτω λοιπὸν πρέπει νὰ θάπτηται ἡ τιμὴ ἐνὸς ἔθνους; Οὕτω πρέπει νὰ διακυβεύηται ἡ ὑπόληψις λαοῦ καυχωμένου καὶ διὰ τὸ παραμικρὸν, ὅτι εἶναι ἀπάγονος ἡρώων;

Πάντες γνωρίζομεν τίς πταίει διὰ τὴν ἐπώδυνον ταύτην τῆς Ἑλλάδος ἀσθένειαν. Διότι εἶναι ἀσθένεια νὰ πονῇ τὸ ἔθνος, ἡ δὲ κυβερνήσις νὰ ἐνθουσιᾷ. Πάντες γνωρίζομεν ποῦ ἔχει τὴν πηγὴν της ἡ νόσος αὕτη. Ἦρξατο ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει σπεύσαντα ἠναγκάσθησαν νὰ ὑπομείνωσι τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου ἐντὸς τοῦ κράτους γυμνά καὶ ἀνυπόδητα καὶ ἄσιτα γυρίζοντα εἰς τὰ βουνά. Ἡ ἀσθένεια αὕτη ἤρξατο, ὅτε ἡ ἐθνικὴ σημαία μόλις ξεδιπλωθεῖσα εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Δομοκοῦ ἐτυλίχθη αἰσχρῶς, ἵνα ὀπισθοδρομήσῃ χάριν τῆς πετσωματικῆς πολιτικῆς.

Ἦλλαξεν ἡ πολιτικὴ ἐκείνη; Ὁ κόσμος δὲν τὸ ἐννόησεν ἀκόμη, διὰ τοῦτο ψυχρῶς ἤκουσε τοῦ διατάγματος τῆς ἐπιστρατεύσεως.

Ἦλλαξεν ἡ πολιτικὴ ἐκείνη; Ὁ κόσμος δὲν τὸ ἐννόησε, διότι ἡ βραδύτης αὕτη περὶ τὴν δημοσίευσιν εἶναι ἔνοχος, μαρτυρεῖ ἀπόφασιν ἀναποφάσιστον, παιγνίδιον, οὗ τὸ ἀποτέλεσμα ἀφίεται εἰς τὴν τύχην.

Καὶ τὰ ἔθνη ποτὲ δὲν παίζουνσι τυχερὰ παιγνίδια.

Θυσιάζουσι τὴν νεότητά αὐτῶν εἰς τὸν βωμὸν τῆς τιμῆς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχῃσι τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος, ὅτι αὐτὸ, ὅ,τι δῆποτε καὶ ἀνῆλθαι, δὲν θὰ ἦναι προῖον τῆς τύχης, ἀλλὰ τῶν πραγμάτων ἐν ἐπιγινώτει.

Σφίγγ.

Α! ΚΥΡΙΕ ΤΡΙΚΟΥΠΗ!

Εἶνε μάλλον ἀκίνδυνον νὰ τὰ βάλῃ τις μὲ ὄλους τοὺς ἀνδρας παρὰ μὲ μίαν γυναῖκα· φαντασθῆτε δὲ τί ἔχει νὰ πάθῃ ὅστις τολμήσῃ νὰ ῥίψῃ τὸ γάντι εἰς πολυάριθμον ὁμάδα αὐτῶν, ὠπλισμένων μὲ νεότητά καὶ καλλονήν.

Α, κύριε Τρικούπη! Ὅσον πεποίθησιν καὶ ἀνῆλθῃ εἰς τὰς ιδέας σας θέλετε ἀναγκασθῇ, μετ' οὐ πολὺ, νὰ ὁμολογήσῃτε, ὅτι ἦτο μέγιστον λάθος τὸ περὶ ἐπιστρατείας μέτρον σας, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἐνδιαφερομένης μερίδος.

Χθὲς μία ἀπὸ τὰς ἐρωμένας μου, ἡ ξανθὴ, σὲ ἀπεκάλεε Μαῖα καὶ ἡτοιμάζετο νὰ γείνῃ Καρλόττα, ὅταν, ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας δῆθεν, θὰ μεσῶρητε μακράν της τίς οἶδε πόσον.

Ἐνθυμεῖσθε ποῖος χεῖμαρρος ψήφων ἀνέδειξε δῆμαρχον, ἐναντίον ὅλων τῶν στοιχημάτων τοῦ φίλου σας κ. Ράλλη, τὸν μέγαν τῆς **Λυσεντερίας** εὐεργέτην κ. Σουτζόν; Διατί τάχα; Διότι εἰς τῶν κυριῶν τὰ ὅσα ἀντήχει μονατόνως πλέον τὸ ὄνομα τοῦ κ. Κυριακοῦ, ἐνῶ τὸ ἄλλο ἦτον εὐηχρότερον, γλυκύτερον, πρωτοτυπώτερον.

Ἄν ἐμειδιᾷτε λοιπὸν μέχρι σήμερον μὲ τοῦ Γράνην τὴν ὑποθατικὴν ἀντιπολίτευσιν, τρέμετε τώρα, ὅτε σὰς ἀντιπολιτεύονται δαίμονες, καὶ δαίμονες ὥρατοι.

Βεβαίως, προκειμένου περὶ πατρίδος, πρέπει νὰ ζητηθῇ καὶ ἡ ἐσχάτη θυσία, ἀλλ' ὅταν τὰ τῆς πολιτικῆς σημεῖα

Α'. | ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» | 9

N I N A

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ.

III—ΕΣΠΕΡΙΣ

(Συνέχεια ὅδε προηγ. φύλλον)

Τρεῖς μῆνας πρὸ τοῦ χοροῦ τοῦ Κόμητος τοῦ Σαλν-Μὼρ καὶ τῆς ἐπανόδου ἐπομένως τοῦ Ἐδουάρδου, εἰς μίαν τῶν ἀπομεμακρυσμένων συνοικιῶν τοῦ Λονδίνου, καὶ εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα οἰκίσκου τινὸς παλαιοῦ συνέβαινε σκηνὴ σπαρταξικάρδιος. Ἦτο ἡ δωδεκάτη τῆς νυκτός, ὁπότε φωναὶ ἀγχοῖαι ἐκ τῆς μεμονωμένης οἰκίας ἐξήγειραν τοὺς περίξ. Κλέπται! Κλέπται! ἐφώναζον πάντες χωρὶς νὰ εἰξεύρωσιν ἀκριβῶς τί συμβαίνει καὶ ὥρμησαν διὰ τῆς ἀνοικτῆς θύρας ἐπάνω. Εἰς τὴν δωματίων ἠκούοντο φωναὶ ὑπόκωφοι πᾶσχοντος.

Φῶς! Φῶς! ἐζήτουν πάντες καὶ ὅταν ἐπὶ τέλους εἰς τῶν ὑπηρετῶν ἦναψε τὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης λύχνον, φοβεράν θέαμα παρουσιάσθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν. Νεανίας μόλις ὑπερβὰς τὸ εἰκοστὸν ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐκεῖτο χαμαὶ ἐξηπλωμένος καὶ κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς χεὶρὸς τὴν ἀποστάζουσαν ἐτι αἷμα ἐπὶ τοῦ στήθους του πληγὴν, τὸ ὑποκάμισόν του ἔφερε κηλίδας αἵματος, ὁ λαιμοδέτης καὶ τὸ σανίδωμα, ἐπίσης εἰς τὸ πλευρόν του δὲ παρέκειτο αἰμοσταγὲς ἐγχειρίδιον. Ὁ δὲ πληγώμενος εἶχε τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην ἐπὶ τοῦ ὤμου, τὸ βλέμμα σχεδὸν ἀπλανὲς καὶ ἐφαίνετο ἐξηντλημένος ἐντελῶς. Τὸ πρόσωπόν του ἦτο ὠχρόλευκον, ὡς ἡ ἀναλυομένη λαμπὰς καὶ εἰς τὸ χεῖλος του εἶχεν ἀπομείνει ὥσει λησμονημένος ὁ μορφασμὸς τῶν ἀλγηδόνων.

— Νὰ φωνάζωμεν τὸν ἰατρὸν, εἶπεν ἡ οἰκοδέσποινα, δὲν εἶναι νεκρός.

Οἱ ἀναβάντες χάριν περιεργείας ἦσαν ἀληθῶς πολλοί, οὐδεὶς δ' αὐτῶν ἠδύνατο νὰ παράσχῃ χεῖρα βοηθείας εἰς τὸν πᾶσχοντά καὶ συνεζήτουν μόνον χαμηλῇ τῇ φωνῇ, οἱ μὲν διατεινόμενοι ὅτι ἠτύχτην ἦν, οἱ δὲ ὅτι ἐδολοφονήθη.

Ἡ ἀστυνομία εἰδοποιηθεῖσα ἐφθασεν ἀμέσως καὶ ἔσπευσε νὰ μάθῃ παρὰ τῆς οἰκοδέσποινης τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ παθόντος.

Ἀλλ' ἡ οἰκοδέσποινα οὐδὲν ἄλλο ἐγνώριζεν εἰμὴ μόνον,